

grationsministeren op og siger, at vi skal gøre det til deres ansvar at tage vare på nogle børn, som i alle tilfælde er fuldstændig uskyldige i den situation, som har gjort, at de sammen med deres forældre har været nødt til at flygte, og måske også i en situation, hvor Danmark sender dem tilbage igen.

Det er jo ikke en diskussion om det betimelige i, at de får asyl eller ej. Det er bare en diskussion om, hvad vi gør for de børn, hvor forældrene af mange forskellige grunde ikke er i stand til at tage vare på dem, fordi de har så store problemer selv. Der må det da være samfundets og også integrationsministerens forpligtelse at sørge for, at de børn får nogle forhold, sådan at de ikke bliver invalideret på livstid. Jeg ved godt, det ikke gælder alle, men i hvert fald bliver mange af dem udsat for nogle problemer, som de har meget svært ved at komme sig over igen, og uanset hvor deres liv skal foregå bagefter, så er de invalideret på livstid.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg synes, det er vigtigt, hvad hr. Jørgen Arbo-Bæhr også lige fik sagt, at det ikke gælder alle. Der er sådan set nogle meget gode og fornuftige rammer i Danmark for vores asylansøgere og også deres børn, men som jeg har sagt, og som jeg også tror at vi har drøftet tidligere, er jeg også i dialog med Dansk Røde Kors om de forhold, som vi byder, og ser, om vi kan gøre det endnu bedre.

Men det skal altså være inden for rammerne af det, der nu er de omstændigheder, når man søger om asyl. Hvis man får et afslag, så har man altså pligt til at rejse hjem igen. Og det ansvar har man altså som forældre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Den næste spørger, der har spørgsmål til integrationsministeren, er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Spm. nr. US 23

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Der har på det seneste været meget tale om, at der skal strammes op på reglerne for at få dansk indfødsret, altså dansk statsborgerskab. Og i den forbindelse har der været nævnt mange forskellige konkrete forslag, som jeg skal undlade

at remse op her. Mit spørgsmål er meget mere simpelt og sådan back to basic, det er nemlig, hvad der ligger til grund for, at regeringen overhovedet mener, at der skal strammes op på reglerne omkring dansk indfødsret.

Kl. 13.25

Jeg forstår nemlig godt, at Dansk Folkeparti med det partis syn på danskhed og på dansk kultur, som jeg mener har en vis indsnævrelse, gerne vil have ændret i reglerne. Men hvorfor ønsker VK-regeringen egentlig at stramme op på reglerne for dansk indfødsret?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det gør vi, fordi vi gerne vil se på de krav, både de indholdsmæssige og de kvalitative, vi stiller til, hvad vi synes er rimeligt over for folk, der gerne vil have et dansk statsborgerskab. Og et af de krav, der er, er kravet om dansk kundskaberne.

Jeg har selv været ude at følge noget af undervisningen og de eksamener, der er på de danskuddannelser, der er. I dag er kravet, at man har bestået det, der hedder Prøve i Dansk 2, og jeg må sige, at min egen erfaring er, at jeg faktisk ikke synes, at »bestået« viser et særlig højt niveau i forhold til det, jeg og regeringen synes er rimeligt at kræve, hvad man kan af dansk for at blive dansk statsborger. Jeg synes, det er rimeligt, at vi kan stille nogle krav om, at man kan følge med i, hvad der foregår i det samfund, som man nu også gerne vil have statsborgerskab i, og følge med i medierne og kunne stemme til et folketingsvalg.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil faktisk gerne takke ministeren for svaret, og jeg vil også gerne fra radikal side række hånden ud imod regeringen og sige, at den begrundelse kan vi faktisk til en vis grad godt leve med.

Det er jo altid i orden at skulle evaluere de prøver og de krav, man stiller, og Det Radikale Venstre mener jo også, at man skal kunne dansk for at blive dansk statsborger. Så hvis det alene drejer sig om det, er vi da fra radikal side meget åbne.

Men jeg har hørt nogle forskellige fugle synge om andre ting, bl.a. hr. Søren Krarup, der i dagbladet Information for halvanden uges tid siden har luftet tanken om, at man bl.a. skal kunne skrive en form for fristil om f.eks. danske digterværker. Der har også været nævnt andelsbevægelsen, grundloven, Grundtvig, hvad ved jeg.